

Trăiască 1 Mai, ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii,
ziua frăției muncitorilor din toate țările!

ALBINA

Revista săptăminală a așezămintelor culturale

Anul 57 Seria II-a Nr. 331

8 pagini 15 bani

Miercuri 28 aprilie 1954

Sărbătoarea frăției oamenilor muncii din întreaga lume

Dimineața zilei de 1 Mai. La București, prin fața tribunelor trec înălțind urale și cintece, fâurari de mașini agricole, săteni harnici din preajma capitalei, cărturari vestiți ai țării. Pancarte mari poartă inscrite marile succese dobândite în întrecere, ca un raport în fața partidului și guvernului. Iată și o echipă de dansatori a unui cămin cultural. Feciorii, mindri, sar și bat carimbii cizmelor, pe cind fetele se învîrtesc imbujo-rate în jurul lor.

Așa serbează poporul nostru 1 Mai, tradiționala zi a solidarității internaționale a celor ce muncesc, adică a frăției și unirii oamenilor muncii de pe întreg pământul. Astfel e primit 1 Mai în țările libere, unde poporul e stăpîn pe soarta sa. Dar și în țările unde la 1 Mai slugoii bogătaşilor pregătesc mitralierele pentru a secera mulțimea ce va manifesta împotriva robiei și războiului, poporul asuprit, călăuzit în luptă de partidele comuniste și muncitorești înfruntă gloanțele, trece în coloane peste cordoanele poliției, cîntînd imnuri de luptă muncitorești. Bogății tremură în palatele lor, simțînd că în fiecare an prima zi de mai găsește forțele imperialismului și războiului tot mai slabe și mai dezbinăte.

Peste munti, fluvii și oceane, trecînd orice hotar, gîndurile oamenilor muncii

și cinstiți din țările robiei capitaliste se îndreaptă către țările înfloritoare și libere, către marea Uniune Sovietică și statele de democrație populară. Ei știu că forțele păcii, democrației și socialismului cresc neconținut și nimic nu le poate stăvilii mersul înainte.

Munca harnică a poporului nostru ajută în însemnă măsură la întărirea lumii păcii și socialismului.

Anul acesta întrecerea în cinstea lui 1 Mai a prilejuit un deosebit avînt în muncă, pe întreg cuprînsul țării. Această întrecere nu este numai chezașia unor mari succese în lupta pentru sporirea producției industriale și agricole, de ridicare a binestării în orașele și satele noastre, ci și dovada simțămîntelor de frăție ale poporului nostru muncitor față de oamenii muncii din lumea întreagă.

Chemarea de 1 Mai a partidului a avut un larg răsădit la sate. Țăranii harnici s-au hotărît ca în 1954 să dobîndească o recoltă cum n-a mai fost în țara noastră. Ei au înțeles că pot înfăptui ceea ce vor, numai lucrînd după regulile agrotehnice și urmînd pilda fruntașilor agriculturii în aplicarea metodelor înaintate. Intovărășii din Reșca, raionul Caracal, au terminat însămînțările încă de la jumătatea lunii aprilie. Ei au semănat o parte din porumb în cuiburi așe-

zate în pătrat, știînd că prin folosirea acestei metode se asigură buna dezvoltare a plantelor și se ușurează munca de îngrijire a culturilor, deoarece prășitul se face în lungiș și curmezș cu prășitoarea mecanică.

Au terminat însămînțările și țăranii din Golăești, raionul Iași. Plugarul Ștefan Pescar, sfătuit și ajutat de agentul agricol Gh. Ciută, și-a făcut un marcat, a pregătit un hectar de pămînt și l-a semănat cu porumb, în cuiburi așezate în pătrat. Pilda lui a fost urmată și de mulți alții.

Correspondenții ne vestesc că în multe sate, ca de pildă în C. A. Rosetti, raionul Tulcea, țăranii muncitori întîmpină 1 Mai îndeplinindu-și cu cinste obligațiile față de stat, pre-dînd cotele de carne, lapte și alte produse, achitînd impozitele.

Dar nu poți cuprinde în cuvinte toată dragostea cu care întîmpină poporul nostru 1 Mai prin hărnicie și învățătură, prin muncă după îndemnul științei.

Să mergem tot mai hotărîți înainte. Izbînzile în cinstea zilei de 1 Mai să le întărim neconținut și să le sporim, căci ele înseamnă mari pași înainte, pe calea creșterii binestării în țară și o dovadă a solidarității cu frații noștri din întreaga lume, în lupta pentru o viață mai bună și pentru victoria păcii.

de MARIA BANUȘ

Niciodată parcă n-am simțit mai tare
Revărsarea vieții, florile de mai,
Aurul din pașiști, vîntul din frunzare,
Tot triumfătorul, fericit alai.

Niciodată parcă nu ne-a fost mai sfîntă,
Inimii mai scumpă, viața noastră nouă,
Ca-n aceste ceasuri ce se investimîntă
In brocat de soare și hurmuz de rouă.

Niciodată parcă n-am urît mai tare
Haitele flămînde de un nou război,
Ca-n acest Armunden potopit de floare
Cînd mai curge-n Asia singele șuvoi.

Niciodată parcă, inimilor noastre
N-ați fost mai aproape, frați din depărtări,
Voi, ce peste flăcări, pustiiri, dezastre,
Înălțați stîndardul marii libertăți.

Niciodată parcă bolta sideșie
N-a vîit asemeni mării dintr-un ghioc.
Parcă niciodată valul de minie
Nu ne-a strîns ca astăzi, într-un singur bloc.

Teme-se smintita liotă de pradă
De această forță vie de granit.
Intr-o mină pruncul, în cealaltă spada,
Stă liberatorul, treaz, de neclintit.

În întîmpinarea zilei de 1 Mai

După noua metodă

Încă din toamna trecută tractoarele S.M.T.-ului din Sînnicolaul Mare au pornit să brazdeze ogoarele membrilor gospodăriei agricole colective „Ștefan Plavăț” din comuna Cenad. În primăvara aceasta pe 638 hectare din terenul arat, colectivității au început să semene porumbul în cuiburi așezate în pătrat. Muncind cu tragere de inimă, ei au reușit ca numai în zilele de 16 și 17 aprilie să semene 170 hectare cu porumb după această nouă metodă.

Antrenați în întrecere socialistă, colectivității din gospodăria colectivă „Ștefan Plavăț” s-au străduit ca în cinstea zilei de 1 Mai să termine semănatul tuturor culturilor de primăvară.

În aceste zile s-au evidențiat la munca cîmpului brigada 9-a condusă de Luță Iosif și brigada 10-a condusă de Uncișchi Mihai.

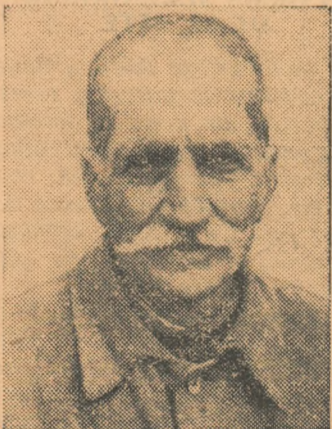
Iosif Jambor
corespondent

Sprîjin tovrășesc

În regiunea Craiova, ca și în alte regiuni a țării noastre, țăranii muncitori se ajută între ei spre a termina campania însămînțărilor de primăvară cît mai repede și mai bine. Astfel, țăranul muncitor Marin Tănase din comuna Tătăreni, a ajutat cu vitele și atelajele sale pe văduva Ioana Floarea la arat și însămînțat. „Cum isprăvesc muncile de primăvară la mine îi ajut și pe Nae Simionescu, C. Bălăceanu și D. Marin cu atelaj și vite” a spus țăranul muncitor Marin Tănase. El a îndemnat și pe alții să-i sprîjine pe cei fără atelaje, pentru ca întreaga comună să întîmpine ziua de 1 Mai cu înfăptuiri deosebite în muncile de primăvară.

I. Vrăjitoru
corespondent

Fruntași la însămînțări în raionul Brăila

Cu harnicul țăran muncitor Neagu Ștefan se mindrește, pe bună dreptate întreaga comună Baldovinești. El a isprăvit însămînțatul printre cei dinții din comună.

Țăranul muncitor cu gospodărie individuală Toma Dumitru a fost printre primii din Baldovinești, care au însămînțat porumbul în cuiburi așezate în pătrat.

Sandu Ciocan, brigadierul gospodăriei agricole colective „Progresul” din comuna Vădeni conduce brigada fruntașă în campania însămînțărilor de primăvară.

Un film despre viața și lupta țărănimii lituaniene

„Zorile deasupra Niemenului“

Pe ecranele cinematografelor sătești din patria noastră a început să ruleze filmul în culori „Zorile deasupra Niemenului“, o nouă realizare a artei cinematografice din R.S.S. Lituaniană.

Inspirat din viața țărănilor lituanieni, acest film redă aspecte din lupta de clasă la sate, înfățișând în același timp munca pașnică și constructivă a colhoznicilor.

Figura centrală a filmului este tinăra Tauras Gabris, care, absolvind institutul de agronomie, se întoarce în satul său, unde-și regăsește tatăl și logodnica. Aici, împreună cu logodnica sa și toți sătenii cinstiți luptă împotriva dușmanilor care încearcă să saboteze munca pașnică a colhoznicilor.

Măiestria punerii în scenă, jocul minunat al actorilor, muzica și dansurile inspirate din folclorul poporului lituanian, fac din filmul „Zori deasupra Niemenului“ o realizare de seamă a cinematografului lituanienilor.

Echipa de călușari din Jupalnic

Căminul cultural din Jupalnic pe lângă echipele de cor și de teatru are și o frumoasă echipă de călușari. Echipa de călușari este formată din patru băieți, patru fete și un conducător al echipei.

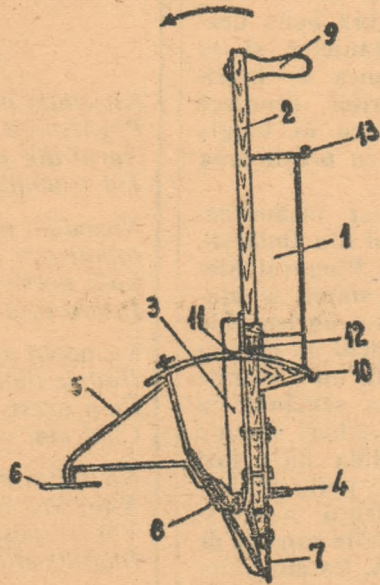
La faza pe centru de concurs al celui de al 3-lea concurs al artiștilor amatori, călușarii din Jupalnic s-au prezentat cu un bogat repertoriu. Ei au jucat cu multă măiestrie jocurile: Brîul călușarilor, Ghimpele, Steaua, Catiușa, Sirba oltenească și Ardeleanca.

Jocul de călușari prezentat pe scena concursului de tinerii din Jupalnic a plăcut foarte mult publicului. În deosebi s-au evidențiat Stoica Dumitru și Ungureanu Ioana care au executat deosebit de frumos toate cele 24 figuri ale jocului.

N. Golopența
corespondent

O semănătoare de mînă

Semănătoarea de mînă cu un rînd, numită S.M.-1, e alcătuită dintr-un rezervor (1) în care intră pînă la 1 kg. și jumătate de semințe. Rezervorul se află fixat pe piciorul semănătorii (2) construit din lemn. Pe una din părțile laterale ale piciorului semănătorii, se află un tub de scurgere (3) al boabelor spre sapa, iar pe cealaltă parte se află un limitator cu călcii (4), prevăzută cu o serie de găuri și care ajută la potrivirea adîncimii de însămînțare. Pe aceeași parte cu tubul de scurgere, semănătoarea are un triunghi (5) terminat la partea de jos cu un călcîi (6). Tot la capătul de jos, semănătoarea are o sapă (7) formată din 2 șalci legate între ele printr-o balama. Aceste șalci se închid automat cu ajutorul unui resort (arc) (8), care se află în interiorul sa-

Semănătoarea manuală S.M.—1

pei. Partea de sus a semănătorii este prevăzută cu un miner (9).

În rezervor alunecă un alimentator (10) care este făcut dintr-o șină de fier prevăzută cu o gaură (11) și care lasă să se însămînțeze numai un număr anumit de boabe, după cerințele agrotehnice. Semănătoarea mai este înzestrată cu un număr de trei inele de dozare cu lărgimea interioară de 12, 14 și 16 mm. care se introduc (cîte unul) după nevoie, în gaura (11) prevăzută în alimentator (10). Pentru cazul cînd avem de însămînțat în cuib un număr mai mare de semințe sau cînd se însămînțează semințe mari, mașina poate lucra fără aceste inele. În acest caz boabele cad prin gaura

(11) a alimentatorului (10). Tot înăuntrul rezervorului se află montată o periuță (12), care dă afară semințele ce sînt mînate mai departe de alimentator și nu lasă să cadă decît o anumită cantitate de boabe ce corespunde mărimii inelului de dozare

Cum se seamănă cu această mașină

Semințele se pun în rezervorul semănătorii pe la partea de deasupra, care este prevăzută cu un capac (13). Semănătoarea lucrează în felul următor:

a) Semănătoarea, fiind foarte ușoară se ține de mîner într-o singură mînă. Apoi, prin aplecarea înainte a semănătorii, alimentatorul intrînd în rezervorul de boabe, își încarcă inelul de dozare cu un număr de boabe stabilit dinainte.

b) Prin readucerea în poziția verticală a mașinii, resortul (8) închide sapa și readuce nivelul de dozare al alimentatorului ce este încărcat cu boabe în dreptul tubului de scurgere (3), iar semințele cad prin acest tub și sînt reținute de cele 2 părți ale sapei (7).

Minuitorul apăsînd pe mîner, înfîșează semănătoarea în pămînt în poziție verticală pînă cînd limitatorul adîncimii (4) de semănare atinge suprafața pămîntului.

Prin aplecarea înainte a semănătorii, călcîiul apăsînd pe pămînt, gura sapei se desface și lasă boabele să cadă. În același timp alimentatorul intră în rezervor și se încarcă din nou cu boabe. Odată cu aplecarea înainte a semănătorii, minuitorul trebuie să scoată puțin semănătoarea din pămînt din poziția aplecat, pentru ca boabele să nu fie prinse între virfurile sapei. Înainte de a se trece la cuibul următor, minuitorul trebuie să apese ușor cu piciorul pămîntul peste cuib. După aceea semănătoarea se înfîșează mai departe în pămînt la întretărirea liniilor făcute dinainte cu marcatul, făcîndu-se un nou cuib.

În cazul cînd se însămînțează plante la adîncimi mai mici, cum este de pildă floarea soarelui, pentru ca să nu aplecăm prea mult semănătoarea înainte, se prinde cu ajutorul a 2 cuie o placă de lemn la călcîi (6).

Folosind această semănătoare — care se fabrică în țara noastră — oamenii muncii de pe ogoare vor putea însămînța într-un timp mai scurt și mai bine. Aplicînd apoi regulile agrotehnice de întreținere și recoltare, vor obține recolte sporite.

Ce să citim

L. CHIACELI

GVADI BIGVA

Editura Cartea Rusă

„Gvadi Bigva“, romanul scriitorului Leo Chiaceli, distins cu Premiul Stalin, este una din lucrările de mare valoare ale literaturii georgiene.

Tema principală a romanului este formarea omului nou, formarea unei noi conștiințe, a unei noi mentalități în rîndurile țărănimii muncitoare georgiene. Sub influența colectivului, cu ajutorul tovarășilor săi, colhoznicul Gvadi Bigva, eroul romanului, va înțelege rostul vieții și muncii colective și va deveni dintr-un om ușuratec, lenș, și

ret, un element de valoare, unul din constructorii avînțați ai societății socialiste.

În imagini sugestive, scriitorul Leo Chiaceli ne înfățișează satul colhoznic georgian, cu oamenii săi minunați care prin munca lor colectivă, construiesc temeinic viața cea nouă.

Traducerea romanului „Gvadi Bigva“, în limba română dă prilejul cititorilor din țara noastră să cunoască încă o operă remarcabilă din tezaurul literaturii popoarelor din Țara Socialismului victorios.

ANTON PANN

Pagini alese

Editura de Stat pentru Literatură și Artă, 326 pag., 3,95 lei

În colecția „Biblioteca pentru toți“ a apărut recent volumul „Pagini alese“ al cunoscutului scriitor Anton Pann. Inspirîndu-se din proverbele și zicătorile pline de înțelepciune ale poporului, fiul căldărarului Pann creiază o operă mare în care biciuiește printr-un humor sănătos relele și nedreptățile sociale. În alte lucrări, ca de pildă, în „Copaciul și doveleacul“, Anton Pann își bate joc de lăudăroși, iar în „Cîinele lătrător“ de fricoșii care vor să pară curajoși.

Ni se semnaleză că...

SPORTUL E DAT UITĂRII

În comuna noastră, comuna Gogoșari, raionul Giurgiu, sportul e dat uitării. Această se datorește faptului că tovarășul Trișu D. Ioan, instructor sportiv, nu numai că nu primește sarcinile ce i se dau, dar n-are nici plan de muncă.

Pentru a fi ajutat în muncă i s-au dat sarcini concrete și explicații precise cum să organizeze campionatul de cros „Să întîmpinăm 1 Mai“. Acest campionat s-a terminat fără ca tovarășul Trișu să fi făcut ceva.

Față de asemenea atitudine ar trebui să se ia măsuri, întrucît în comuna noastră sînt mulți tineri dornici de a face sport.

Ciupitu Teodor
corespondent

A fost odată... un cămin cultural

În comuna Brebu a fost odată un cămin cultural frumos și strălucitor. Astăzi însă se pare că praful nepăsării e gata să-l îngroape. Geamurile sînt sparte și pereții rupți. Pe vremuri a fost la cămin un dulap-biblioteca. Tovarășul Vucu Simion, directorul școlii, a scos cărțile din el și a luat dulapul la școală, pentru că are și el „actele lui“. Cărțile au rămas imprăștiat pe jos, pe sub mese, pline de praful necitite de nimeni. Ba nu, de ele se ocupă azi doar șoarecii și cînd se plictisesc de atîta carte,

Difuzarea presei merge prost

În comuna Brastavățu, raionul Corabia, ziarele și revistele sînt aduse cu mari greutate. Factorul rural Răduț Teodor străbate sectorul său de activitate numai pe jos, iar ziarele și revistele nu sînt distribuite cu regularitate

atunci... se antrenează printre ele pentru diferite norme sportive. Mesele, scaunele, gazeta de perete și cele 2 aparate de radio sînt atît de stricate, încît necesită reparații foarte serioase. Cele două aparate de radio au fost duse la reparat de peste 6 luni de zile, dar pînă acum nu au fost aduse înapoi.

E timpul să se îngrijească cineva nu numai de sediul căminului cultural, dar și de conducerea lui.

Rimpu Ioan
corespondent

de către șeful popular comunal. Directorul căminului cultural, tovarășul Popa Gheorghe, manifestă dezinteres față de această muncă.

V. Ionescu
corespondent

S-AU LUAT MASURI ÎN URMA SCRISORILOR DE LA SATE

De la tovarășul Ivistion Sava, corespondent voluntar al revistei noastre, am primit o scrisoare, în care se arată că în comuna Pleșcoi, raionul Buzău, conducerea cooperativei dovedea nepăsare față de cerințele oamenilor muncii și o seamă de alte lipsuri.

Președintele cooperativei Moise N. Ștefan, opra pentru el, pentru rude și prieteni, mărfurile cele mai bune ale cooperativei și doar dacă mai rămînea ceva distribuia celorlalți locuitori ai comunei. Forurile în drept, cărorora revista s-a adresat pentru a cerceta cele semnalate de corespondent, ne răspund acum că sezișarea tovarășului Ivistion Sava e justă, și că în adunarea generală a imputerniciților ce-a avut loc în comuna Pleșcoi, Moise N. Ștefan a fost înlocuit.

Vestea celor din Ișalnița

oarele a ajuns la nămiezi. De pe ogoarele dinspre Jiu și Amardă se întorc acasă de la muncă țărani muncitori cu plugurile. La jugul boilor ei au pus ramuri înflorite de corn și de salcie, semn că au terminat cu însămînțatul.

— Gata, nene Ioane, gata? — întrebă voios Titu Corîci, președintele sfatului popular comunal, pe Ciocan N. Ion.

— Gata! răspuse Ciocan N. Ion, oprind boii. — Și unde mai pui că semănai o bună parte din pământ, în cuiburi așezate în pătrat, așa cum au semănat și cei de la întovărășire. Au văzut și tovarășul agent agricol Dumitrașcu Anton și tovarășul inginer de la raion, Dinulescu Eugen...

— Eu am isprăvit de alaltăieri — intră în vorbă Gavrilă Ion. — Te-am întrecut.

— M-ai întrecut tu pe mine — îi întoarse vorba Ciocan — dar sînt

alții care ne-au întrecut pe toți. I-a adu-ți aminte de cînd a terminat Fota Constantin! L-ai văzut scris pe panou? Primul la însămînțatul florii soarelui, al cepei, morcovilor; tot primul a însămînțat și porumbul. Apoi nu uita nici de Badea Constantin, Nicolae Nicolae și Dumitru Paraschiv, care de asemenea ne-au luat-o înainte.

★

24 aprilie, seara. În biroul președintelui sfatului popular au venit agentul agricol, cei trei agenți legumicoli, Anghel Năstase, președintele întovărășirii și Savu Roșu, secretarul organizației de partid. Înlocnesc procesul verbal de încheiere a campaniei de însămînțări. Unul după altul sînt trecute rezultatele obținute prin muncă însuflită în bătălia însămînțărilor dusă de către țărani muncitori cu gospodării individuale și întovărășiri. Ei au aplicat cu grijă reguli noi agrotehnice la însămînțatul porumbului, cartofului, florii

soarelui și la celelalte culturi.

— Am terminat înaintea Floreștilor, Șimnicului și Almăjului — spuse bucuros Savu Roșu. — Ei ne-au chemat la întrecere și noi i-am întrecut. Au rămas mult în urma noastră.

— Să anunțăm raionul că ne-am îndeplinit angajamentul! propuse mîndru agentul agricol.

— Alo! Dați-mi secția agricolă raională!... ceru nerăbdător Titu Corîci. După cîteva clipe de tăcere glasul se auzi mai puternic. — Aici președintele sfatului popular Ișalnița... Vestea bună, tovarășe agronom. Ne-am îndeplinit angajamentul luat în cinstea lui 1 Mai. Azi comuna noastră a terminat cu însămînțările...

În aceeași seară au mai anunțat la sfatul popular raional Craiova că au încheiat campania însămînțărilor și comunele Castranova, Bratovoesti și Malul Mare.

A. BABEANU

De vorbă cu Paul Ilie, președintele întovărășirii din comuna Axente Sever

Intrebare. Ce măsuri a-ți luat în vederea desfășurării în bune condițiuni a muncilor de primăvară?

Răspuns. În timpul iernii în fața întovărășitor s-au pus două sarcini însemnate: dobîndirea a cît mai multe cunoștințe agrozootehnice și pregătirea uneltelor, vitelor, semînței în așa fel ca odată cu prima zi bună de arat și însămînțat să fim în capul ogorului.

De aceste sarcini ne-am ținut, vorba ceea, cum se ține „ciulinul de oaie”. Cursul agrozootehnic a fost urmat de cei mai mulți din țărani întovărășiți. Pe toți i-am îndemnat să participe la conferințele cu îndrumări agrotehnice ținute de tehnicienii și agronomii veniți de la raion sau cei de la gospodăria de stat. Îndeosebi întovărășii au învățat să prețuiască mult foloasele îngrășămintelor animale. Mii de tone de bălegar au fost cărate încă din timpul iernii pe ogor. După ce sămînța a fost aleasă, i-am cercetat puterea de încolțire și apoi am tratat-o.

Pe la noi prin sat este o vorbă care spune că o zi de primăvară te hrănește un an întreg. Tilcul acestei zicale noi l-am pus în practică. Încă în mustul zăpezii am semănat orzul de primăvară. Ovăzul, cartoful, sfecla de zahăr și alte culturi le-am însămînțat la timpul potrivit. Semănăturile sînt acum de toată mîndrețea.

Intrebare. Cum ați folosit regulile agrotehnice înaintate la însămînțări?

Răspuns. Arătăm mai sus cît preț am învățat să punem noi pe învățatură. Trebuie să vă spun că la noi a fost o adevărată întrecere în privința strîngerii, păstrării și căratului a cît mai mult gunoi de grajd pe cîmp. Dar pe lângă gunoiul de grajd noi dăm plantelor și îngrășăminte minerale. Chiar zilele acestea am împrăștiat pe terenul însămînțat cu sfeclă de zahăr 2.170 kg. superfosfat și 2.250 kg. cainită.

Dintre însămînțările făcute pînă acum, singurul cartoful nu l-am semănat cu mașina.

Timpul ploios și rece ne-a împiedicat să însămînțăm pînă la 24 aprilie și porumbul, așa după cum ne-am propus. De bunăseamă că pînă apare revista, noi vom fi gîtat și cu semănatul porumbului. Cea mai mare parte din suprafața rezervată culturii porumbului o vom însămînța după metoda cuiburilor așezate în pătrat.

Intrebare. Care este sprijinul pe care-l aveți din partea tehnicienilor și inginerilor?

Răspuns. Apoi însăși faptul că ne-am hotărît să însămînțăm porumbul în cuiburi așezate în pătrat se datorește îndrumărilor pe care ni le-au dat inginerii și tehnicienii de la Mediaș, cît și cei de la gospodăria de stat din satul nostru. Nu-i săptămină ca să nu vină în mijlocul nostru fie tovarășul tehnician Boian Iacob, fie tovarășii ingineri Bădiliță sau Cirimei.

Inginerii și tehnicienii ne-au vorbit la cursurile agrozootehnice, ne-au ținut conferințe la cîminul cultural, vin pe cîmp și ne arată cînd să începem aratul și semănatul, ce cultură și ogor are nevoie să fie grăpat. Unii dintre întovărășiți erau mai puțin încrezători în metoda nouă de semănat porumb. Tovarășul inginer Bădiliță ne-a arătat pe îndelete cît avem de cîștigat folosind acest procedeu înaintat.

Intrebare. Cum își îndeplinește S.M.T.-ul angajamentele prevăzute în contract?

Răspuns. Pe ogoarele întovărășirii noastre lucrează tractoarele S.M.T. Proștea Mare. Noi n-avem a ne plînge de felul cum ne lucrează tractoriștii pămîntul. Toată munca cu tractoarele este făcută la vreme și așa cum scrie la carte. Tovarășul inginer Tibuleac de la S.M.T., vine adesea și stă de vorbă cu noi, controlează calitatea lucrărilor.

Atît tractoriștii cît și noi întovărășiții sîntem legați de aceeași dorință: să cîștigăm întrecerea cu întovărășirea Lepindea. Toate muncile făcute la vreme și după regulile științei, sînt preocupările noastre principale în această perioadă.

Metoda însămînțării porumbului în cuiburi așezate în pătrat e folosită azi de tot mai mulți țărani muncitori din gospodării colective, întovărășiri și gospodării individuale.

Iată-l în fotografia de față pe cîțiva membri ai gospodăriei agricole colective „Progresul”, comuna Vădeni, regiunea Galați, trecînd peste ogor cu marculatorul și apoi semînînd porumb în cuiburi așezate în pătrat. Doi fac gropițe cu sapa, la întretăierea urmelor lăsate de marcator, iar alții pun grăunțele în pămînt și le acoperă.

În cinstea mării sărbători

„Ne luăm angajamentul ca în întîmpinarea zilei de 1 Mai, ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii de pretutindeni, să terminăm pînă la 24 aprilie însămînțatul culturilor de primăvară. Vom căuta să întrebuițăm și în comuna noastră, metoda însămînțării porumbului în cuiburi așezate în pătrat”. Acestea au fost cuvintele pline de avînt ale țărănilor muncitori din comuna Făurești, raionul Olteț.

Căutînd să folosească pe scară cît mai largă metoda însămînțării porumbului în cuiburi așezate în pătrat, agentul agricol Deaconu Gh. a arătat țărănilor muncitori foloasele acestui nou fel de a însămînța. Numai în 2 zile s-au însămînțat 25 hectare după această metodă. De asemeni, sfatul popular a însămînțat în cuiburi așezate în pătrat întreaga suprafață de porumb de pe lotul zootehnic.

Acum, în preajma zilei de 1 Mai, comuna Făurești se numără printre fruntașele raionului.

P. B. Mihail
corespondent

Vorbește crainicul...

Numele comuniștilor Ioan Stoica, Ion Gheorghe și ale altor țărani muncitori au devenit cunoscute în toată comuna Prundu din raionul Pitești. Și într-adevăr, au de ce să fie cunoscute. Crainicul de la stația de radioficare aduce la cunoștința sătenilor că ei au terminat însămînțările din epoca întia cu mult înainte de termenul fixat. La 15 aprilie au fost gata și cu însămînțările din epoca doua. Urmînd sfatul tehnicianului Broc Ioan de la secția agricolă a raionului, ei au însămînțat 1,50 hectare porumb în cuiburi așezate în pătrat.

Zilele trecute vocea crainicului a răsunit din nou în difuzoare. De data aceasta se anunța că însămînțările din etapa întia s-au terminat și că s-a însămînțat 60 la sută și din etapa a doua. Numărul celor care au aplicat metode înaintate a crescut.

— Țărani muncitori — se aude în continuare glasul puternic al crainicului.—Se apropie 1 Mai. Urmați exemplul fruntașilor la însămînțări. Să ieșim cu toate atelajele și vom reuși să îndeplinim cu cinste toate angajamentele luate.

Bardaș Gheorghe
corespondent

Vrem să avem porumb frumos

În raionul Jibou s-a extins anul acesta metoda semănării porumbului și cartofului în cuiburi așezate în pătrat. În toate gospodăriile colective din raion se vor însămînța peste 50 la sută din suprafețele destinate culturii porumbului după această metodă. De asemeni, pînă acum s-a însămînțat o bună parte din teren, cu cartofi în cuiburi așezate în pătrat.

Și în sectorul individual metoda semănării acestor culturi în cuiburi așezate în pătrat a fost intens popularizată. Druhora Nistor și Miron Aurel, țărani muncitori din comuna Hida, și-au luat angajamentul să însămînțeze porumbul în cuiburi așezate în pătrat. „Vrem să avem anul acesta porumb mai frumos decît oricînd” — au spus cei doi harnici țărani. Și ca ei, mulți alții au pornit cu încredere să-și pregătească terenul pentru aplicarea acestei metode. În acțiunea de popularizare și aplicare a metodelor înaintate agrotehnice, activității comitetului raional de partid și al sfatului popular raional Jibou, precum și tehnicienii secției agricole, dau un sprijin însemnat comunelor fiind mereu în mijlocul țărănilor muncitori.

Ciucă Ion
corespondent

DE ACOLO A PORNIT RĂSCOALA

Drumul Botoșanilor. Se profilează în zare codrii Budei și Copălăului, ocoliți pe vremuri de caleștile și rădvanele boierești, de caravanele negustorilor și de solii visteriei domnești, fiindcă din neguri se slobozeau pe cai mărunți, haiducii. De-i treci, îți ies în cale de după pilcurile de copaci primele case ale satului Flămânzi. Un sat ca toate celelalte din nordul Moldovei, pentru cei care nu cunosc că de aici s-a pornit în anul de pomină răscoala, că de aici în 1907 s-a întins flacăra miniei care a aprins până în Severin conacele moșierești.

Dealul Frumușicăi străjuiește satul al cărui nume îl puteau purta deopotrivă toate satele din țara noastră până acum zece ani. Pe culmile lui s-au aprins primele focuri care au dat de știre împrejurimilor să sfârșească cu jalbele. Pe culmile lui și-au trimis clăcașii din Flămânzi buciumașii să sune începutul luptelor pentru pământ. Și buciumașii au sunat în 1907, au sunat mereu fără să se teamă de gloanțe, aidoma gornistului Furtună cu 30 de ani în urmă, aidoma utecistului Roaită cu un sfert de veac mai târziu. Tot pe culmile Frumușicăi la 7 aprilie 1944 ocupanții hitleriști au mușcat țărâna sub focul artileriei sovietice care a eliberat satul.

S-a potrivit să urc dealul Frumușicăi spre Flămânzi în ziua de 7 aprilie, la zece ani după eliberarea satului. Șiruri nesfârșite de oameni: bătrâni sprijinindu-se în toiage, femei cu copii în brațe, pionieri, toți încărcăți cu florile recunoștinței — cum le spun ei — suie spre culmea cea mai semeată unde, înconjurat de morminte de eroi, se înalță un monument. Eliberării l-au ridicat în cinstea eliberatorilor lor, ostașii sovietici.

Cît timp fetele sădeau flori în jurul monumentului și pe morminte, am intrat în vorbă cu un bătrîn care în ciuda anilor se ținea drept și părea puternic ca un stejar. Cu ochi blajini, umeziți de aducerile aminte, aceleași ori de cîte ori suie dealul, moș Ion Gîrbea privea îngîndurat îndepărtările. De sus, satul părea prăvălit pe costiși. Așa cum era, cu cojocul nițos aruncat pe umeri, bătrînul se arăta și el ca un monument înfipt în culme. M-am apropiat și am intrat în vorbă cu bătrînul. Arătîndu-mi un loc în vale, a început să povestească:

— Acolo, să tot fie vreo 50 ani de atunci, că încă nu mă prinsesem cu fetele în joc, au durat părinții noștri palat cu 360 de camere pentru prințul Sturza... În 1907 am

numele ăsta? L-am întrebat pe moș Gîrbea.

— Povestea numelui nu-i lungă. Robeam să înalțăm palatul fără odihnă zi și noapte, dar mîncare nu prea vedeam. Cînd unii au început să cadă din picioare de flămînzi ce

ram către mijlocul satului. Moș Ion Gîrbea povestea acum despre înfăptuirile noi ce prind viață în Flămînzi, dar pe mine mă purta gîndul tot înapoi, la vremea cînd bătrînul, pe atunci flăcău, a fost bătut pînă a vărsat sînge pentru că îndrăznise să se apropie de livada boierului pentru a-și potoli foamea.

— Te-am călăuzit în trecutul satului, așa că tot mie mi se cuvine să-ți arăt cu ce ne putem lăuda azi. Tresării. Moș Gîrbea se oprise în fața unei case mari. Dădui să intru.

— Stai — mă opri moșul — nu-i voie. În palatul lehuzeilor — glumi el — ca și-n palatul boieresc pe vremuri, nu poți intra așa, cu una cu două...

După ce am îmbrăcat un hațat alb, îngrijitoarea, o fată de vreo 18 ani, m-a purtat prin toate săli casei de nașteri din Flămînzi. Erau acolo trei lehuze. În ochii celor trei femei scilicet bucuria de-a li mame. Trei prunci dolofani le aduceau aminte — și se pricepeau bine să le aducă aminte — c-ar fi timpul să „prînzească“.

— Eu am fost născută-n cîmp, în dealul Frumușicăi — spune una dintre mame.

În apropierea casei de nașteri se află grădinița sezonieră. Mai încolo școala cea nouă și cinematograful, iar ceva mai departe centrul pentru prelucrarea laptei și un magazin nou, pe care cooperativa l-a deschis de curînd.

— Aici — îmi arată secretara sfatului popular, tovarășa Olga Monacu — vom construi un cîmin cultural.

...Cîminul cultural va fi un adevărat palat...

Amintindu-și poate de palatul construit de robii pentru prințul Sturza adăugă:

— Un palat al tuturor. Și vom mai construi baie, stadion. Iar satul îl vom face din nou și-l vom lumina ca ziua.

Cînd am pornit spre gară m-am oprit în culmea Frumușicăi și-am privit spre satul ascuns sub vîlul nopții. Pîlpîiri de lumini slabe abia, abia străpungeau întunericul. Dar am văzut în minte satul de miine cu case mari, scîldate ziua în razele soarelui, noaptea în ale luminii electrice. Oare cum se va numi satul atunci?

— Dar satul, satul de ce poartă

ta, printre căsuțele scunde, cobo-

— Dar satul, satul de ce poartă

ta, printre căsuțele scunde, cobo-

ta, printre căsuțele scunde, cobo-

Moș Ion Gîrbea povestește nepoților despre răscoală.

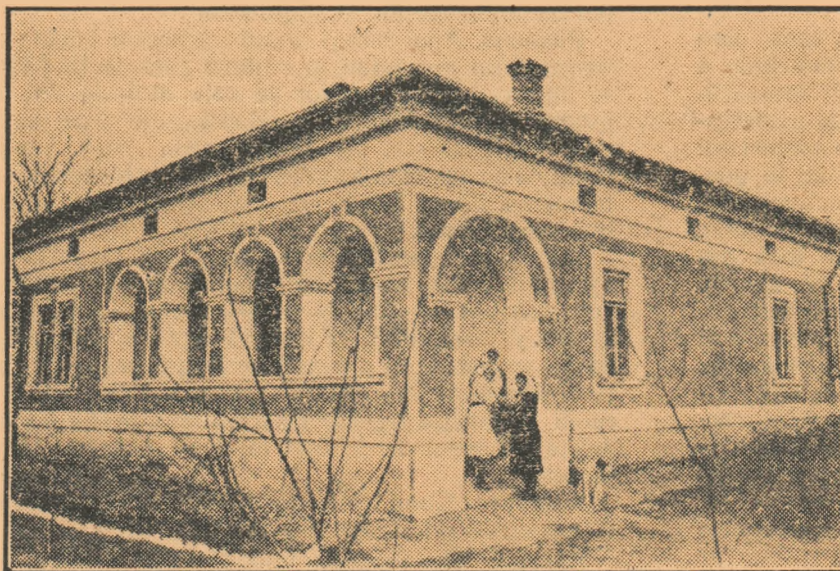
văzut și eu că palate c-ale zmeilor se găsească și pe lumea noastră.

Pînă cînd cu răscoala, slujeam ziua toată în curte, dar de ușile palatului n-aveam voie să ne apropiem. Nu era de nasul nostru să-i servim pe stăpîni la masă, să-i îmbrăcăm și să-i încălțăm. Pentru asta aveau servitori din alte țări, oameni subțiri.

— Dar satul, satul de ce poartă

erau, am lăsat lucrul și am mers la vîtaf să-i cerem mîncare. Boierul care era la Iași, sau prin străinătăți, a aflat, și-a trimis vorbă să terminăm palatul la sorocul fixat și să nu mai zbercăm după mîncare c-altfel îl acopere cu pielea noastră. Și amai dat ordin boierul ca satul nos' să se cheme Flămînzi. Și Flămînzi s-a numit.

Pe o uliță povîrnită spre dreapta, printre căsuțele scunde, cobo-

Ana Gheorghe Bursuc părăsește casa de nașteri.

EUGEN FRUNZA

CRONICA

Cunosc un drumeag ce se pierde
Mlădiindu-se agale
Prin valea cu pajiste verde
Spre satul din vale.

De treci mai în jos, la răscruce,
Vezi zări de departe
Un tei rămuros și o cruce
Plecătă pe-o parte.

Cules-am povestea amară
În amurg, la răstoacă:
Sub tei cum a fost să răsară
O cruce săracă...

Mai greu ca în iadul satanii
Trudea, pe bătaie,
Aici, la boier, spun țărani,
Un om: Niculae...

Trăia cu nevasta și pruncii
Fără pat, fără plită,
În grajdul din marginea luncii...
Trăia ca o vită...

Bolnavă nevasta-nălucă
Și vedea în copaie

Cum de arșiță grea se usucă
Mezina-i bălaie...

Trei nopți către cer se-nchinase
În zadar, să-l ajute,
În darn la boier se rugase
Trei zile, la curte...

Ba-i dase boierul de veste
Prin vîtaful cel mare
Buiștrii să-i ducă-n căpestre
În zori, la plimbare...

Privi bietul om spre soție
Spre copaia cu paie,
Și-n noapte plecă — cine știe
De ce, Niculae...

În zori îi luară curmeiul
De pe gît trecătorii —
Îl ninse cu florile-i teiul,
Îl plînseră zorii...

Cules-am povestea de jale
În amurg, la răstoacă...

Plingea parcă teiul în vale
Pe crucea săracă...

Și noaptea-mi trecu sbuciumată...
Și plecai dimineața
Cînd soarele-n zare s-arată
Să-ți mîngîie fața.

Plecați către alte meleaguri...
Dar sub teiul în floare
Văzui — cu lozinci și cu steaguri
Un șir de tractoare

Binețe le-am dat. Imi răspunse
Tractorista codană...
Curgeau parcă lacrimi ascunse
Pe fața-i bălană

Dar mindră și dreaptă de-a dragul
Ea trecea înainte —
De-asupra-i, de purpură steagul
Părea că-i fierbinte.

Ținea într-o mină volanul
Și un steag într-o mină:

Stăpină pe tot Bărăganul,
Pe toate stăpină.

Precum libertatea, măreață,
Străbătea depărtarea;
Vedeai cum destinul, în față-i
Își pleacă spinarea...

Am stat îndelung și-am privit-o
Pînă vîluri puzderii
În zarea de colb au răpit-o
Smulgînd-o vederii...

Privind lingă mine-o vecină
Imi vorbi: „Ce bălaie!
Îi seamănă fața mezină:
Leit Niculae...“

De-atunci nu știu cum se întîmplă
Că ades, pe-nserate,
Îmi bate-amintirea în timplă
Și-n inimă-mi bate.

Și-mi pare că nu-i întîmplare
Și nu-i simplă poveste;
Ci cronica noastră cea mare:
Ce-a fost și ce este...

C. MOTREANU

Alegerea Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și formarea guvernului U.R.S.S.

MOSCOVA 27 (Agerpres) — TASS transmite:

La 27 aprilie, în marele Palat al Kremlinului a avut loc ședința comună de închidere a Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților ale Sovietului Suprem al U.R.S.S. La ședință, în afară de deputați, au asistat numeroși oaspeți — reprezentanți ai vieții publice din Moscova, membri ai corpului diplomatic, corespondenți ai presei străine și sovietice.

Ordinea de zi a cuprins problemele privind alegerea Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și formarea guvernului U.R.S.S.

Din însărcinarea grupului de partid și a consiliilor împuterniciților din Sovietul Uniunii și Sovietul Naționalităților, deputatul Alexandr Puzanov a prezentat propunerea cu privire la componența Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., propunere aprobată de Comitetul Central al P.C.U.S.

Președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. a fost ales în unanimitate **K. E. Vorosilov**. Ca locuitori ai lui au fost alese 16 persoane — reprezentanți ai tuturor republicilor unionale care fac parte din componența Uniunii Sovietice; secretar al Prezidiului a fost ales deputatul **N. M. Pegov**. Au fost aleși de asemenea 15 membri ai Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.S.

Deputatul **V. T. Lațis**, care a prezidat ședința, a anunțat că în conformitate cu însărcinarea Sovietului Suprem al U.R.S.S., deputatul **G. M. Malenkov** a prezentat propunerile cu privire la componența guvernului U.R.S.S., aprobate de Co-

mitetul Central al P.C.U.S. După ce a dat citire declarației lui **G. M. Malenkov**, deputatul **V. T. Lațis** a arătat că componența guvernului a fost examinată și aprobată de grupul de partid și de consiliile împuterniciților din Sovietul Uniunii și Sovietul Naționalităților.

Sovietul Suprem a aprobat în unanimitate următoarea componență a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.: Președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. **G. M. Malenkov**, — prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al afacerilor externe **V. M. Molotov**, — prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al apărării, mareșal al Uniunii Sovietice, **N. A. Bulganin**, — prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri **L. M. Kaganovici**, — vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al comerțului **A. I. Mikoian**, — vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și președinte al Comitetului de Stat al Planificării **M. Z. Saburov**, — vicepreședinti ai Consiliului de Miniștri **M. G. Pervuhin**, **I. F. Tevosian**, **A. N. Kosighin**, — vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al construcțiilor de mașini mijlocii **A. V. Malișev**. Au fost aprobați, de asemenea, miniștrii U.R.S.S.

Comunicarea deputatului **V. T. Lațis**, care a prezidat ședința, cu privire la alegerea în unanimitate a Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și la aprobarea componenței guvernului U.R.S.S. a fost întreruptă de aplauze furtunoase și prelungite.

Cu aceasta, sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. și-a încheiat lucrările.

Poporul sovietic pășește tot înaintea, pe drumul păcii și progresului

La Moscova, în marele Palat al Kremlinului, s-au desfășurat timp de o săptămână lucrările primei sesiuni a Sovietului Suprem al U.R.S.S. Deputații au purtat discuții deosebit de rodnice pe marginea bugetului de stat al U.R.S.S. pe anul 1954.

Cu acest prilej au rostit cuvântări de o mare însemnătate tovarășii **G. M. Malenkov**, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., **N. S. Hrușciov**, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. și alți oameni de frunte ai Statului Sovietic. Bugetul de stat al U.R.S.S. pe 1954 prevede, în vederea dezvoltării economiei naționale, o sumă care se ridică la aproape 327 miliarde ruble, ceea ce înseamnă că investițiile în economia U.R.S.S. cresc în anul acesta cu 57 la sută față de anul 1950.

Această uriașă sumă de bani va servi dezvoltării tuturor ramurilor economiei sovietice. Partidul și Guvernul Sovietic își îndreaptă atenția în această perioadă, îndeosebi, spre continuarea dezvoltării agriculturii, a sporirii într-o măsură ne mai cunoscută a producției de articole de consum popular. Prevederile cincinalului asupra producției mărfurilor de consum și la circulația mărfurilor vor fi îndeplinite în 4 ani. Pentru dezvoltarea agriculturii s-a prevăzut cheltuirea a 74,4 miliarde ruble, ceea ce înseamnă o creștere de 42,4 la sută față de anul 1953. De bună seamă că Partidul și Guvernul Sovietic nu-și slăbesc în această perioadă atenția nici față de dezvoltarea industriei grele care este și rămâne temelia temelii economiei sovietice.

Bugetul de stat al U.R.S.S. pe 1954 este oglinda vie a politicii dusă de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, politică îndreptată spre asigurarea unui avânt continuu al economiei naționale și al bunăstării a poporului sovietic, spre asigurarea apărării și întăririi Uniunii Sovietice.

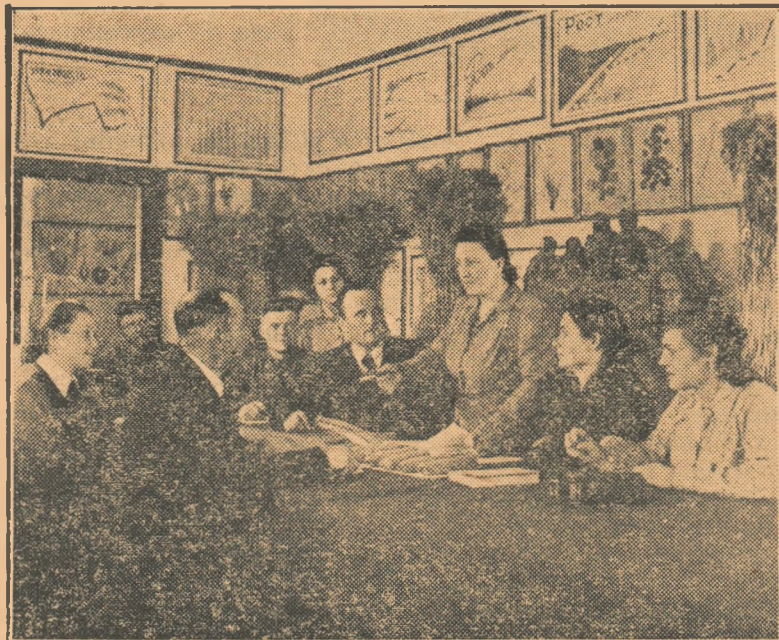
În cuvântările lor, **G. M. Malenkov** și **N. S. Hrușciov** au arătat că

și în politica externă Partidul și Guvernul Sovietic merg neclintit pe linia unei politici de întărire a păcii și prieteniei între popoare. „Politica sovietică de întărire a păcii — a spus în cuvântarea sa **G. M. Malenkov** — pornește de la faptul că în actualele condiții tomai colaborarea pașnică între state, independent de orînduirea lor socială, trebuie și poate determina dezvoltarea relațiilor internaționale, trebuie și poate asigura slăbirea continuă, progresivă, a încordării internaționale“.

Mergînd pe linia sa neabătută de pace, Guvernul Sovietic a făcut însemnate propuneri în vederea interzicerii armei atomice, a reducerii generale a armamentelor și forțelor militare, în legătură cu încheierea unui tratat general european cu privire la securitatea colectivă, etc. Conducătorii poporului sovietic atrag însă atenția popoarelor că pericolul războiului nu este încă înlăturat. În lume sînt cercuri agresive, oameni politici în felul lui Dulles, secretarul de stat american, care nu au renunțat la planurile lor războinice. Luptătorii pentru pace sînt dator să zădărnicească planurile războinice ale cercurilor imperialiste și să obțină slăbirea continuă a încordării internaționale. Cei ce totuși nu se astîmpără și vor căuta a se încumeta să încerce forța și puterea Uniunii Sovietice, fără îndoială că vor primi o lovitură nimicitoare. „Dacă imperialiștii vor încerca să deslănțuie un nou război, el se va termina în mod inevitabil cu falimentul întregului sistem capitalist“ — arată **N. S. Hrușciov** în cuvîntarea sa.

Marile biruinți ale poporului sovietic pe drumul construcției pașnice a comunismului se datoresc faptului că poporul sovietic are drept conducător Partidul Comunist. Strîns unit în jurul gloriosului Partid Comunist, în jurul Guvernului Sovietic, marele popor al U.R.S.S. pășește în admirația lumii întregi spre culmi tot mai înalte, spre triumful cauzei comunismului.

În casa de cultură a colhozului

Una din încăperile casei de cultură a colhozului „Stalin“ din regiunea Rostov a fost rezervată pentru cabinetul agrotehnic. Anul trecut cursurile agrotehnice de trei ani ce se țin aici, au fost absolvite de 142 colhoznici. Aceste cursuri sînt conduse de agronomul colhozului Marfa Șilo și de agronomul Raisa Harlamova de la S.M.T. Lecțiile de agrobiologie le ține președintele colhozului, Alexandr Cehovskoi, care este agronom de profesie. Colhoznicii aplică în producție cunoștințele căpătate la aceste cursuri obținînd an de an recolte mari. La casa de cultură din colhozul „Stalin“.

colhoznicii organizează concerte, spectacole. Aici funcționează trei cercuri muzicale, un cerc teatral, două coruri, o secție de șah și o secție de sport. Peste 200 de colhoznici și colhoznice, învățători, agronomi și medici participă la activitatea artiștilor amatori din colhoz.

În fotografia (din stînga) : agronomul Marfa Șilo la cursurile agrotehnice.

În fotografia (din dreapta) : Corul de femei și orchestra de instrumente populare ruse pe scena casei de cultură.

Un prieten al țaranului

Noi agronomii ne străduim să-i învățăm pe țărani muncitori să prețuiască marele lor prieten, știința agrotehnică. În comuna V. Alecsandri am vorbit anul trecut la căminul cultural și pe câmp cu mulți cultivatori despre iarovizarea cartofilor. S-au cam îndoit. Când l-au văzut însă pe Dundev Petre iarovizând cartofii și scoțând cam 5.000 kg. de pe jumătate hectar, mulți s-au sfătuit cu mine și au făcut o iarovizare mai bună decât Dundev, care ținuse cartofii în straturi prea groase. „Mi-au și răsărit, tovarășe inginer” mi-a spus mirat și tare mulțumit, Gheorghe Frangulea, îndată ce m-a întâlnit.

Cu privire la cultivarea cartofilor după metode noi, m-am lovit de neîncrederea unora ce aduseseră după ei deprinderi vechi de a lucra pământul, chiar și în gospodăria colectivă. S. Paraschiv și I. Iacob sînt în consiliul de conducere al gospodăriei agricole colective din comuna L. Catargi. Când am venit cu propunerea ca gospodăria să semene cartofi vara, mi-am aprins paie în cap cu ei.

— *Li punem noi primăvara timpuriu și tot nu facem mare scofală, dar dacă i-om pune vara? spunea ei. Le-am explicat însă că de-i vom semăna în toial verii, tuberculele se vor forma atunci cînd scade căldura care pune în primejdie viața cartofului.*

Intîmplarea de la L. Catargi mi-a amintit de alta asemănătoare. Abia luase ființă întovărășirea din comuna Strimbu. Ajuns acolo într-un amurg i-am întrebat pe întovărășiți ce munci au planificate pentru a doua zi.

— Arăm — m-au informat oamenii.

— Păi eram aici cînd ați făcut ogor de toamnă — m-am mirat eu.

— Adică cum? Cusur e să muncești pământul prea mult? — m-au întrebat ei.

I-am lămurit că nu e totul să muncești mult, ci să muncești cum trebuie. În zori, pe tarlalele lor se lucra cu cultivatorul și extirpatorul... Imi ascultaseră sfatul.

Că munca făcută cu temei te răsplătește de osteneală, s-au încredințat de mult și țărani muncitori din comuna Independența. Iordache Stamate, Gheorghe Ene și mulți alții ca ei care au înțeles bine aceasta, au scos peste 6.000 kg. orez la hectar. Zilele trecute i-am văzut la câmp la arătura de primăvară.

— Să biruim mohorul, dușmanul orezului — mi-au spus ei veseli. Am măsurat laolaltă cu ei adîncimea brazdelor și am plecat.

Dorința țărănilor muncitori de a folosi metodele cele mai noi spre a obține recolte mari, e tot mai vie în raionul nostru. De curînd i-am găsit într-o discuție aprinsă pe Hilaghi, brigadierul de la gospodăria din Pechea și un grup de țărani cu gospodării individuale din aceeași comună. Vorbeau despre marcatorul construit de aceștia din urmă pentru semănatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat. Ceea ce m-a bucurat îndeosebi a fost că între cei 17 ce s-au prins a însămînța astfel porumbul pe cele 20 hectare ale lor, sînt și Ion Măncilă și Vasile Manea, care la început au stat mult pe gînduri.

În raionul nostru se mai văd destule grămezi de gunoi aruncate la marginea comunelor. Destui mai sînt țărani muncitori care nesocotesc foloasele mari ale aplicării agrominimului. Preocuparea noastră cea mai de seamă e ca raionul Galați, care e acum printre primele la însămînțări, să fie fruntaș pe regiune în aplicarea metodelor înaintate. Numai prețuind și aplicînd știința agrotehnică vom avea belșug la recoltare.

PETRE TABACU

inginer agronom șef al raionului Galați

Una din plantele tehnice care contribuie în mare măsură la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii este bumbacul. El dă materia primă pentru industria noastră textilă. În vederea obținerii unei producții sporite de bumbac la hectar, în anul acesta cultivatorii trebuie să dea o mare atenție aplicării tuturor lucrărilor agrotehnice prevăzute la această cultură. Experiența anului trecut ne dovedește că acolo unde au fost aplicate toate metodele înaintate la cultura bumbacului, s-au realizat recolte mari la hectar. Așa, de pildă, pregătind terenul în bune condițiuni și aplicînd la timp lucrările de întreținere, gospodăria de stat din Piatra, raionul Zimnicea, a obținut pe o mare suprafață de teren o producție de peste 900 kg. bumbac le hectar. Practica ne-a dovedit că bumbacul are nevoie pentru a se dezvolta în bune condițiuni, de un pământ bine lucrat și afinat. De aceea, pregătirea terenului înainte

Știință DE PRIN COOPERATIVELE SĂTEȘTI

În cinstea conferinței raionale U.R.C.A.D.

În primul trimestru al anului acesta cooperativa Stoenești, raionul Caracal, a îndeplinit planul de achiziții în proporție de 130 la sută. Consiliul de conducere al cooperativei și-a luat angajamentul să îndeplinească conferința raională U. R. C. A. D. ce va avea loc în curînd, cu noi succese.

Ca urmare a acestui angajament, numai în ultimele două zile s-au achiziționat 1.480 kg. grîu, 1.214 kg. porumb, 182 kg. floarea soarelui, 1.100 ouă și diverse alte produse în valoare de 1.600 lei.

Stîna cooperatistă

Anul trecut stîna cooperatistă din comuna Drăgoești, regiunea Craiova, a obținut de la fiecare oaie cu lapte, în medie, o producție de 7,750 kg. brînză. Rezultatul obținut a făcut ca acum numărul țărănilor muncitori care și-au dat oile la stîna cooperatistă să fie mult mai mare. Dacă la înființare stîna cooperatistă din Drăgoești numă-

ra 679 oi, anul acesta numărul oilor a trecut de 2.400.

Valorifică produsele prin cooperativă

Țărani muncitori din comuna Sînpaul, raionul Cluj, vin plini de încredere să-și valorifice prin cooperativă din produsele ce le prisosesc. Vînzîndu-și produsele prin cooperativă, ei au o seamă de foloase, printre care și acela că pot să cumpere mărfuri cu prețuri reduse din comerțul de întîmpinare ca: țigla, cherestea, etc.

Printre primii care au vîndut cooperativei produse agricole sînt Ciocan Vasile, Horvat Ion, Cornea Gheorghe și Spătaru Vasile. Numai Ciocan Vasile a vîndut cooperativei 560 kg. porumb și 220 kg. floarea soarelui, iar Horvat Ion 90 kg. porumb, 10 kg. floarea soarelui și 50 kg. fasole. Exemplul lor a fost urmat și de alți numeroși țărani muncitori.

Indemnului lui Nicolae Dinu

— Sînt foarte mulțumit că am încheiat contract cu cooperativa din comuna Do-

brosloveni, regiunea Craiova, pentru a îngrășa două vite. La predare bovinele au cîntărit 800 kg. Folosind sfaturile achizitorilor cooperativei, am reușit să îngrăș vitele și să le predau cu un spor de 215 kg. Cu suma de 3.050 lei ce am primit, mi-am acoperit multe nevoi ale gospodăriei. Cu o parte din banii primiți am cumpărat de la cooperativă, în cadrul comerțului de întîmpinare, un pachet de bumbac fire, 4 kg. sodă caustică, o pereche de bocanci, 3 kg. talpă și alte lucruri folositoare. Apoi am fost scutit de cota obligatorie de 70 kg. carne de vită și 250 kg. porumb. Eu povățuiesc pe toți crescătorii de vite să încheie cu încredere contracte pentru creșterea și îngrășarea de animale, spune vecinilor, cunoscuților, țăranul muncitor Nicolae Dinu.

Și ca el sînt mulți în raionul Caracal care convinși de avantajele mari ce le au, încheie tot mai multe contracte cu cooperativele.

După corespondențele tovarășilor **Lucian Zati, Marin Oprea, V. Mihăilescu și Al. Mureșan.**

Au trecut trei luni de zile de cînd Ioan Mihalcea, țăran muncitor cu gospodărie mijlocie din comuna Beriu, raionul Orăștie, a contractat doi boi în greutate de 1.600 kg. De atunci el i-a îngrășat cu multă atenție, astfel că pînă la predare boii au crescut în greutate cu 190 kg. Pentru ei Ioan Mihalcea a primit suma de lei 11.533.

Fotografia îl arată pe Ioan Mihalcea la baza de recepție predîndu-și vitele.

Sfat agricol

Să dăm o atenție deosebită pregătirii terenului pentru bumbac

de însămînțare are o importanță hotărîtoare în obținerea de recolte bogate.

Pentru cultura bumbacului, ca și pentru celelalte plante tehnice, este obligatoriu să se execute arături adînci de toamnă pentru a da voie apei provenite din topirea zăpezii și a ploilor să pătrundă în sol. În același timp cu arătura adîncă de toamnă se bagă sub brazdă și îngrășăminte naturale și chimice care îmbogățesc pămîntul. Intrucît bumbacul este o cultură de primăvară ce se însămînțează tîrziu, pînă la însămînțare este necesar să facem solului o serie de lucrări pentru a păstra umezeala în pămînt și pentru a distruge buruienile.

Prima lucrare ce trebuie executată primăvara, îndată ce pămîntul s-a svîntat, este grăpatul arăturii de toamnă, care se execută cu gra-

pe de fier de-a curmezișul brazdelor. Cînd nu s-a făcut arătura de toamnă, se ară primăvara la 18-20 cm., apoi se grăpează. Grăpatul are rolul de a distruge scoarța și a netezi pămîntul, formînd la suprafață un strat afinat care să nu permită ieșirea apei din pămînt. Pînă la însămînțarea bumbacului terenul trebuie să fie curățit de buruieni și afinat în vederea aerisirii pămîntului și a împiedicării pierderii apei din el. În acest scop ori de cîte ori apar scoarța și buruienile, terenul trebuie să fie lucrat cu cultivatorul, extirpatorul sau cu prășitoarea trasă de un cal, la adîncimea de 8-10 cm. Lucrarea aceasta se poate face în lipsa cultivatorului sau a prășitoarei și cu plugul fără cormană, la aceeași adîncime. După fiecare lucrare de cultivație se grăpează terenul. În ziua însămînțării sau cel

mult cu o zi înainte, pămîntul trebuie pregătit cu cultivatorul sau prășitoarea la adîncime de 4-6 cm., adîncime la care se seamănă bumbacul. După această lucrare se grăpează din nou.

Odată cu aceste lucrări ale pămîntului se dau și îngrășămintele chimice, mai ales superfosfatul în cantități de 200-300 kg. la hectar.

Semințele de bumbac pregătite în vederea însămînțării se tratează de către stațiunile de egrenat, cu acid sulfuric, pentru a li se distruge perisorii apoi sînt distribuite colectivităților, întovărășiților și țărănilor contractanți. Distrugerea perisorilor de pe semințe se face pentru ca ele să poată curge mai ușor prin tuburile semănătorii. Inginerii stațiunilor de egrenat și a secțiilor agricole din sfaturile populare sînt obligați a pune la îndemîna contractanților toate datele și să dea toate sfaturile privind buna desfășurare a cultivării bumbacului, în vederea obținerii unei producții mari de bumbac.

Ing. agr. V. DUMITRAȘCU

Oglinda muncii creatoare

La prima vedere bugetul oricărei țări ne apare sub forma unui mare tablou de cifre, care nu prezintă interes decât pentru specialiști. Dar în fiecare cifră din acest tablou este oglindită politica internă și externă a acelei țări. Iată de ce oamenii simpli sînt interesați să cunoască nu numai bugetul țării lor, dar și bugetele altor țări.

Și acum să ne oprim asupra bugetului țării noastre pe anul 1954, care a fost votat săptămîna trecută de Marea Adunare Națională. În el se oglindește grija partidului și guvernului nostru de a dezvolta neconținut economia națională și de a îmbunătăți condițiile de viață ale populației. Acest fapt este posibil dat fiind succesele obținute în realizarea bugetului pe 1953. Veniturile au fost cu 3.130,4 milioane lei mai mari decât cheltuielile. Dar să vedem de unde provin veniturile bugetului nostru. În primul rînd din beneficiile pe care le obțin întreprinderile socialiste, impozitele formînd doar o mică parte a veniturilor bugetare, spre deosebire de țările capitaliste care își acoperă cheltuielile bugetului prin impozitele stoarse de la oamenii muncii. De pildă, în America impozitele pe care le-a plătit populația în 1953 au fost de 12 ori mai mari ca în anul bugetar 1937—1938.

Bugetul de stat al R.P.R. pe anul 1954 prevede finanțarea tuturor lucrărilor prevăzute în planul de stat. Un obiectiv principal al bugetului — pentru a traduce în viață Hotărîrile plenare lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953 — este finanțarea acțiunilor pentru lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii și dezvoltarea industriei producătoare de bunuri de consum. Astfel, pentru a asigura mijloacele bănești în vederea ridicării pe toate căile a producției agricole, bugetul pe anul 1954 prevede suma de 3.543,8 milioane lei, adică cu 60 la sută mai mult decît în anul trecut. Prin creșterea producției de mașini și utilaje agricole vor lua în acest an drumul satei aite 1.625 tractoare „K.D.-35“, 1.150 cultivate, 1.400 secerători-legători, 1.350 batoze, 3.460 pluguri de tractor și multe alte mașini și unelte agricole. Spre a veni în ajutorul țăranilor muncitori, în cursul anului 1954 se vor acorda avansuri de 600 milioane lei la contractări de animale, plante tehnice și alte produse. De asemeni, se acordă credite în sumă de 100 milioane lei gospodăriilor agricole colective. Țăranilor individuali li se vor acorda credite în valoare de 80 milioane lei, pentru ca să-și cumpere animale de rasă, pentru mărirea șeptelului, pentru dezvoltarea viticulturii și pomiculturii, precum și cumpărarea de unelte agricole.

Industria de bunuri de larg consum va primi și ea investiții cu 66,7 la sută mai mari decît în anul trecut, pentru construirea de noi întreprinderi și dezvoltarea celor existente. Ocrotirea sănătății oamenilor muncii va lua o și mai mare dezvoltare anul acesta, în urma creșterii sumelor prevăzute în acest scop cu 45,5 la sută față de 1953. Vreți să știți ce reprezintă acest procent? Iată. Noi unități spitalicești cu 4.100 paturi, puncte de sănătate, case de nașteri și alte unități sanitare. Vor crește cu circa 2.000 locurile în creșe. Pentru construirea de locuințe individuale, statul acordă în acest an credite pe termen lung în valoare de peste 100 milioane lei. Poate exista altă dovadă mai bună a politicii de pace a țării noastre, decît faptul că întregul efort al poporului nostru se îndreaptă spre munca constructivă? Fără îndoială că nu.

La realizarea sarcinilor bugetare pe anul acesta poate și trebuie să contribuie fiecare țăran muncitor. Achitîndu-și la timp datoriile față de stat, dînd o producție agricolă sporită și îndemnînd și pe alții să-i urmeze pilda, fiecare se ajută pe sine și totodată ajută la înflorirea întregii țări.

CONFERINȚA DE LA GENEVA

La 26 aprilie și-a deschis lucrările, la Geneva, conferința miniștrilor de externe. La această conferință se discută problema coreeană și problema restabilirii păcii în Indochina.

Conferința de la Geneva are rostul să ajute la rezolvarea pașnică a celor două probleme contribuind astfel la asigurarea păcii în Asia și la slăbirea continuă a încordării în relațiile internaționale. Este prima dată în ultimii ani cînd la o conferință internațională iau parte reprezentanți ai tuturor marilor puteri: Franța, Anglia, Statele Unite ale Americii, Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză, precum și reprezentanții altor state interesate în deslegarea problemelor ce se discută. Iată de ce este pe deplin îndreptățită încrederea pe care și-o pun popoarele și guvernele în mersul și rezultatele acestei conferințe.

În declarațiile lor făcute la sosirea la Geneva, V. M. Molotov, ministru al afacerilor externe al U.R.S.S. și Ciu En-lai, ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Chineze, au arătat năzuințele fierbinți de care sînt călăuzite delegațiile U.R.S.S. și R. P. Chineză în obținerea unor rezultate bune.

„Delegația sovietică la conferință — se spune în declarația lui V. M. Molotov — își propune ca țel să contribuie prin toate mijloacele la crearea pe cale pașnică a unei Coree democratice, unite și independente, ceea ce corespunde intereselor întăririi păcii în Extremul Orient și în întreaga lume.

Totodată, delegația sovietică consideră ca o sarcină principală a conferinței de la Geneva restabilirea cit mai grabnică a păcii în Indochina concomitent cu asigurarea libertății și drepturilor naționale ale popoarelor din Indochina.

Conferința de la Geneva trebuie să fie pătrunsă de năzuința spre slăbirea încordării internaționale, spre întărirea păcii generale“.

Ideea tratatelor de la Geneva este îmbrățișată cu multă căldură de toate popoarele lumii.

Care este atitudinea cercurilor conducătoare apusene față de conferința de la Geneva? Sint ele pătrunse de aceeași dorință fierbinte de a sprijini ideea înțelegerii pe calea tratatelor? Cercurile conducătoare apusene, îndeosebi cele americane, fac tot ce le stă în putință pentru a pune piedici desfășurării lucrărilor conferinței de la Geneva. Nevoite să participe la o asemenea conferință, cercurile conducătoare americane au căutat pe toate căile să invenioneze atmosfera în preajma deschiderii lucrărilor conferinței. Militaristii americani au pus la cale noi provocări în Coreea. Cercurile conducătoare americane urmăresc fățiș să înceapă o intervenție în Indochina. Dar pînă și ziaristii apuseni recunosc că delegațiile Angliei și Franței au o seamă de păreri deosebite de cele ale reprezentanților Statelor Unite ale Americii în privința problemelor ce privesc Coreea și Indochina.

Luni au fost discutate probleme organizatorice, iar în ședința de marți, prezidată de V. M. Molotov, a luat cuvîntul întii reprezentantului Coreei de Sud, care a prezentat în mod fals situația din Coreea. A vorbit apoi șeful delegației R.P.D. Coreene, Nam Ir, care a prezentat un plan de unificare pașnică a Coreei. Cuvîntarea sa a fost ascultată cu multă atenție.

După cuvîntarea șefului delegației Columbiei, ședința a doua s-a închis, intrucît reprezentantul delegației S.U.A., a rugat ca cuvîntarea lui să fie trecută pentru ședința următoare.

Conferința de la Geneva este urmărită cu un deosebit interes de popoarele lumii. Ele așteaptă ca lucrările să contribuie la micșorarea încordării în relațiile internaționale, la întărirea păcii.

Din lumea întreagă

KIEV

Intr-una din cele mai mari piețe colhoznice din Kiev (R.S.S. Ucraina) s-a deschis țîrgul de primăvară în cinstea sărbătoririi zilei de 1 Mai.

Sute de colhozuri și colhoznici din regiunile Kiev, Jitomir, Cerkask, Hmelnițki, etc., au adus spre vînzare o mare cantitate de produse agricole.

Țîrgurile de primăvară, care vor dura pînă la 25 mai, au fost deschise și în alte piețe colhoznice din Kiev. În total, vor fi aduse spre vînzare peste 2.000 tone de carne, 490 tone de grăsimi animale, aproape 15.000 tone de cartofi și legume, lapte, ouă și alte produse agricole. În cadrul comerțului de întîmpinare magazinele au fost aprovizionate cu mărfuri în valoare de 50.000.000 ruble.

BERLIN

Comitetul Central al Partidului Socialist Unit din Germania și Comitetul Central al Federației sindicatelor libere germane au adresat un apel populației din întreaga Germania în vederea sărbătoririi zilei de 1 Mai. Apelul cheamă oamenii muncii din R.D. Germană și din Germania apuseană să întîmpine ziua de 1 Mai sub semnul luptei pentru crearea pe cale pașnică a unui stat german

unit, democratic și iubitor de pace, împotriva tratatelor de la Bonn și Paris.

După cum se știe, agenții sindicali de dreapta din Berlinul apusean au cerut să se renunțe la manifestațiile de 1 Mai.

PARIS

În cadrul pregătirilor în vederea sărbătoririi zilei de 1 Mai — Ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc — Confederația Generală a Muncii din Franța a adresat tuturor muncitorilor și muncitoarelor din țară un apel, chemîndu-i la luptă pentru un trai mai bun și pentru desținderea încordării internaționale.

În apel se arată că condițiile de trai ale muncitorilor pot fi toluși îmbunătățite prin încetarea războiului din Indochina și reducerea cheltuielilor militare.

Priviți la acest copil pentru care viața înseamnă încă de pe acum goana după resturi de mîncare prin șanțuri și mormane de gunoaie. Iar bordielele care se văd în această fotografie sînt locuințe pentru oameni!

Așa arată viața într-o colonie a Angliei.

ÎN ACUL „ALBINEI”

Din Pleșoi la Sărbătoarea

Strigăteni

Cu toate forțele... pentru chenzină

— Nimeni la sfat? Sînt toți pe ogoare, cu îndrumarea oamenilor?

— Cum nimeni, dar eu ce sînt?

— se răsti omul de serviciu al sfatului popu'ar al comunei-Pleșoi, regiunea Craiova.

— Intrebam de președinte, de secretar, de agent agricol... în legătură cu însămintările. Unde-s?

— Păi să-i luăm la rînd: președintele-i la raion de două zile. Secretarul la fel. Acu' primii telefon de la ei să-l trimit și pe contabil. Treabă serioasă, nene, socoteli multe, că doar e vorba de chenzina noastră...

— Păi atunci trimite-l și pe... agentul agricol!

— Că bine zici, uitasem! Fug după el, că doar mi-a strigat secretarul la telefon să mobilizez toate forțele. Chestie mare... chenzina noastră...

„Sfaturi practice” chiaburești

„Gunoarul de grajd este foarte dăunător. De aceea, se scoate din curte și se aruncă în rîpă. Nu este o greșală dacă i se dă foc. Porumbul se seamănă cu piciorul și numai după ce cîntă „cucul”. Acesta este „sfatul” chiaburului George Georgescu din Sărbătoarea, pe care l-au ascultat și țărani muncitori Năstase Cîrstea și Dinu Șoșa, care au dat cu piciorul... unei bune părți

din recoltă, aruncînd fiecare cîte 40 care de gunoi într-o viroagă.

„Nuntă măi”

După mari frămîntări sufletești — în fața unei sticle cu vin — agentul agricol Albăstroiu Ion din comuna Predești, regiunea Craiova, s-a hotărît: Am să le vorbesc mai bine oamenilor despre cuiburi în pătrat, că la școală eram tare la aritmetică.

În ziua cînd trebuia să le vorbească țărănilor muncitori, Albăstroiu putea fi văzut răsturnat într-un car și strigînd cît îl ținea gura: „Nuntă măi”.

— Ce nuntă? — a întreat mirată lelea Maria.

— Vezi-ți de treabă țapo, — i-a răspuns vecina ei Gherghina. Nu vezi că Ion iar s-a îmbătat?

— Vede dublu... că trebuia să vorbească despre cuiburi în pătrat — completă un flăcău.

Bogătană, pui de lele,
Geaba dai cu rumenele,
Că slujenia, în lege,
Nici pictorii n-o pot drege.

Știi că neica Văsălie
Se-ndulcește cu răchie
Dar aflați măi oameni buni
Că omida-i joacă-n pruni.

Dragă „Albino”

Zilele trecute aveam nevoie de cineva să-mi arate cum să potrivim tuburile la o semănătoare. Am mers la sfat să dăm de agentul agricol.

— N-avem agent agricol, — ne-a spus referenta.

— Cum n-avem? — a sărit președintele.

— N-avem, sînt sigură.

— Ba avem.

S-au certat ei o oră încheială și noi i-am ascultat. Dar nu ne-a fost timpul pierdut degeaba. Am aflat că Șura Mică din raionul Sibiu are doi agenți agricoli. Li are pe schemă.

Spune, dragă Albino, decît doi agenți agricoli... pe schemă, n-ar fi mai bine unul pe ogor?

Un grup de țărani muncitori din comuna Șura Mică

Un descîntec eu... cîntec

Vestea a răspîdit-o Maria lui Ștefan Dragu într-o seară, la fîntînă. Erau doar cîteva femei de față, dar a doua zi, în zori, știa tot satul Locea că Lenuța lui Gheorghe Căpraru și bărbăta-su fac farmece să ia mana ogoarelor. Tărăboi mare a jost mai ales în casa lui Vasile Căpraru, văr după tată cu Gheorghe, că-s vecini cu locurile și-n Ludu și-n Boca, și-n Lunca Motrului și Dealul Viilor.

— Gheorghe ăsta și nevastă-sa sînt cîini, nu alta. Să nu se gîndească la noi că le sîntem rude și nu se cade să ne ia tocmai nouă mana pămîntului! Usca-li-s-ar minile și picioarele!

Angela, nevasta lui Vasile, blestema într-una.

— Nu vorbi, femeie, cu păcat, că nu știi de-i așa. Te iei după Maria lui Dragu, parcă n-ai cunoaște-o, ce dracu — încercă Vasile s-o mai domolească.

— Ceee? N-am dreptate, zici? De ce atunci de vreo doi ani încoace Gheorghe strînge de pe un pogon cît stringem noi de pe trei? A văzut-o cu ochii ei făcînd farmece, a auzit-o cu urechile ei descîntînd... Auzi tu: „Dintr-un bob să iasă o sută”. Cum cînta astă toamnă cînd mesteca griul în postăoi de spunei că-l tratează.

La porumb a scos anul tre-

cut 40 de saci la hectar, iar noi doar 10—12. Anul ăsta și mai puțin o să scoatem, c-a trecut peste loc cu o drăcie de-aia, meșterită de el, de a liniat locul ca un caiet de aritmetică.

— Așa-i, zise bărbatul năucit de vorbele femeii. Noi am mureșorit de trei ori, și porumbii s-au uscat înainte de-a prinde rod, iar el ce-a făcut? A răscolit de vreo patru ori pămîntul cu prășitoarea și porumbii au stat verzi toată vara și creșteau, de parcă i-ar fi udat ziua întregă la rădăcină. Ți-o plătesc eu fie Gheorghe, pentru toată recolta care mi-o furi prin farmece, de cîțiva ani încoace.

Gheorghe Căpraru aflase că el și nevastă-sa trec în sat drept vrăjitori. Aflase și că văr-su vrea să-l bată. S-a dus să ceară ajutor agronomului Petcu, după sfaturile căruia își lucrează pămîntul.

A treia zi după aceea, într-o duminică, agronomul a venit la Locea. Echipa artistică da serbare și toți țărani din sat erau strînși la cămin.

Agronomul le-a vorbit țărănilor despre păstrarea apei în pămînt, despre însămintatul în cuiburi așezate în pătrat, despre întreținerea culturilor și despre alte reguli agrotehnice.

— Muncind ogorul cum i-am

învățat eu, — încheie agronomul — Lenuța și Gheorghe Căpraru au scos anul trecut recolte bogate. Și mai bogate vor obține anul ăsta.

Tocmai atunci s-a ridicat să vorbească și Maria lui Dragu.

— Bine zici, tovarășe agronom... Dar nouă aș ce nu ne-ați spus descîntecul?

— Ce descîntec?! s-a mirat agronomul.

— Descîntecul care-l face nevasta lui Gheorghe Căpraru. Ea cîntă: dintr-un bob să iasă o sută.

— Da? Apoi acesta nu-i descîntec, e cîntec.

— Ba-i descîntec — se împotrivi Maria.

— Poți să-l cînti și dumneata de dimineața pînă seara. Ori n-ai glas? — glumi agronomul.

— Și-o să iasă chiar atît, dacă-i cînt? — întrebă nu prea încrezătoare Maria.

— Fără muncă și știință — chiar de-ai cînta: dintr-un bob să iasă un milion — nu culegi de pe un pogon nici atîtea grăunțe cîte-ți trebuie să orbești o vrabie. Și la iarnă rămii ca greerele din poveste, să joci cu... burta goală — îi spuse Mariei un bătrîn, spre hazul tuturor celor din sala căminului.

Unde e stăpin dolarul

Nu-i primul

Mareșalul Juin, care s-a pronunțat recent împotriva comunității „defensive” europene, este considerat „primul soldat” al Franței. Ocupîndu-se de acest fapt, ziarele franceze reacționare au scris c-a dezertat primul soldat. Această afirmație nu-i exactă din două motive:

Intîi: Mareșalul Juin n-a dezertat pronunțîndu-se împotriva comunității „defensive” europene.

Doi: Dacă-l consideră totuși dezertat, ziarele reacționare trebuiau să pună la socoteală și soldații francezi din Indochina care au aruncat armele și s-au predat trupelor vietnameze. Vedea atunci că mareșalul Juin nu-i primul...

Dar nici ultimul nu va fi.

DIN ÎNTÎMPLĂRILE LUI MOȘ ARDEI

